

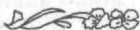
In dasi je bila vedno vsem drugim vzor pri molitvi, je te zadnje ure življenja še prav posebno lepo molila. Pri tem je zatisnila oči, da bi je nobena stvar ne motila pri občevanju z Bogom. Bila je na njenem obličju začrtana nadnaravna lepota. — Bila je res angel v človeški podobi.

V tihem tednu, 29. marca, je iznova zbolela, in sicer za smrt. — Ljubosumno je gledal Jezus malo, prijetno dehtečo vijolico.

Zadrhtelo je njegovo Srce po nji, in na večer zadnjega marca jo je res utrgal ter jo ponesel v nebeški vrt — tjekaj med božje krilatce, kjer bo slavila na veke svojega Stvarnika in svojo ljubo nebeško Mater.

„Radujte se, starši preblagi,
saj Franjica šla je v nebo.
Za Jagnjetom božjim že hodi,
z njo angelci slavo pojol
Blagrujem te, Franjica srečna,
že diči te venec krasan.
Vse nas priporoči Mariji,
prosila ne boš je zaman!“

N. S.

LAJNAR.

(K sliki.)

Po vaseh in trgih hodi
s svojo godbo kot prosjak;
po postavi ne pozna se,
da kedaj bi bil vojak.

A svetinja vojna priča,
da se je s sovragi bil;
tam za svojo mlado nogo
je leseni — kol dobil.

Pod Radeckijem — „očetom“
hrabro se je bojeval;
zanj življenje svoje drago
še sedaj bi daroval.

Ali ni več tu „očeta“,
mnogih že tovaršev ni.
On le še po svetu hodi —
kot spomin viharnih dni.

Fr. Ločniškar.

